

Helen Inferno

Grammasta kiinni

A close-up photograph of a hand holding a pen over a piece of paper with a drawing of a bird's wings. The text 'Grammasta kiinni' is overlaid on the image.

© 2015

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-318-975-1

1.

Miia makaa sohvalla, käsi ojennettuna sohvän reunalle ja neula vieressään. Tätä on jatkunut niin kauan kuin hän jaksaa muistaa.

Palataan vuoteen 2007, kun hän oli vielä 14-vuotias naisenalku.

Kahdeksannen luokan syksyllä masennus ja syömishäiriö ovat saaneet otteen nuoresta naisesta. Hän varaa ajan lääkäriin, kertoo tuntemuksistaan. Kandi katsoo parhaaksi määrätä rauhoittavaa lääkettä kahdesti päivässä otettavaksi.

"Masentunut", kai nyt kun puntari näyttää viisikymmentäneljä helvetin painavaa kiloa!

Miia sulkee oven hammasta purren ja lähtee lääkärin luota suunnaten pihalle. Päässä kaikuu kysymys:

Miksi ja miten ihmeessä mä olen päästänyt itseni tähän kuntoon?

Terveyskeskuksesta Miia marssii apteekkiin, tietämättä mihin maailmaan hän samalla ottaa ensi askeleensa.

Seuraavana on vuorossa kaksoistunti käsitöitä. Tehtävänä on paidan suunnittelu ja toteuttaminen. Miia piirtää vihkoonsa langanlaihan ihmishahmon ja luonnostelee sille mustan topin.

Tällaisen mä tekisin, jos olisin pieni ja kaunis, jos mun ei tarvitsisi hautautua näihin isoihin huppareihin ja hävetä itseäni joka hetki..

Käsityön opettaja ilmestyy Miian luo havahduttaen hänet haaveistaan tähän hetkeen.

Vai tällaista olet suunnitellut? Tämä on kyllä todella

kaunis malli, ja helppo toteuttaa. Mulla on tuolla Suuri Käsiyö- lehdessä tähän sopiva kaava, sitä täytyy vain vähän muokata. Sulle varmaan menee tuo S koko, olet tuommoinen hoikkauskoinen...

Opettajan lähtiessä etsimään kaavaa, Miia toistaa hämmentyneenä päässään: *hoikkauskoinen?! – Täyttä vittuilua! Toivottavasti kukaan muu ei kuullut. Miia suttaa luonnoksensa ja aloittaa uuden tekemisen.*

Tunnin päätteeksi Miia ryntää tupakalle. Tärisevin käsin hän sytyttää tunnilla käärimänsä sätkän. Hän kävelee parkkipaikalle päin ja kaivaa pilleripurkkia taskustaan, huomaamatta luokanvalvojaa joka juuri nousee autostaan.

No mutta mitäs sinä Miia täällä teet? Poissa koulun alueelta ja vielä tupakka huulessa...

Miia vetää vielä parit savut, tumpkaa sätkän ja mutisten samalla jotain hyppytunnista. Luokanvalvoja antaa asian olla, todeten olevansa jo muutenkin myöhässä mutta muistuttaa, että pari tuntiahan siitä normaalisti saisi, koulun alueelta poistumisesta ja tupakoinnista.

Kello näyttää olevan kohta yksi, viimeiset kaksi tuntia olisi köksää. Miiaa ahdistaa ja hän katsoo parhaaksi lähteä kotiin.

Kotona Miia tekee tavalliseen tapansa treenin, ja lähtee lenkille, palaten vasta illalla kun muut perheenjäsenet ovat jo syöneet. Hän hiipii rappuset yläkertaan,

hoipertelee sängylle. Hänellä on huutava nälkä, mutta
hän ei syö. Vielä lasi vettä ja rauhoittava nappi kielen
alle ja Miia vaipuu uneen.

2.

Pari viikkoa kuluu, Miian olo kohentuu, hetkeksi.

Kuitenkin ahdistus on läsnä jokaisena päivänä, varsinkin

koulussa. Miia välttelee varsinkin ruokalaan menoa,

välitunnit hän viettää sisällä mustakantiseen vihkoonsa

kirjoitellen.

Nämä hetket koulussa on parhaita, kun käytävät on

tyhjillään. Ihan vain siksi ettei tarvitse ahdistua. Näinä

lyhyinä hetkinä mä en tunne itseäni niin pieneksi ja

avuttomaksi. Jollain tavalla pelkään suuren ihmismäärän

*keskellä, vaikei mitään pelättävää olisikaan. Ja kun
kuljen käytävällä ihmisten keskellä mä voin tuntea
arvostelevat katseet, ivalliset hymyt ja aina jonkun
nauraessa tiedän, että ne nauraa mulle. Tosin, onko tuo
mikään ihme, kuka nyt ei tällaiselle läskille nauraisi..*

*Mutta vielä mä näytän kaikille, vielä musta tulee pieni ja
kaunis, niin pieni ettei mua voi kukaan koskettaa, niin
pieni ettei kenelläkään ole varaa sanoa mua läskiksi!*

Miian tila heikkenee fyysisesti syömishäiriön takia, ja
syöminen muodostuu entistä vaikeammaksi, sillä
rauhottava lääke vie hänen ruokahalunsa.

Ajan kuluessa Miian toleranssi rauhoittavaan

lääkkeeseen myös nousee, ja hän alkaa ottaa lääkettä

enemmän kuin lääkäri on määrännyt.

Apteekki laskee tarkkaan koska luovuttaa seuraavan

purkin, jonka takia hänen on etsittävä keino hankkia

lääkkeitä muualta.

Miialla on häntä itseään vanhempia ystäviä jotka

käyttävät aineita, ja heidän kauttaan keino hankkia lisää

lääkkeitä löytyy liiankin helpon oloisesti.

Miia tulee jälleen hetken ajan toimeen, ja masennus ja

ahdistus alkavat väistyä.

Mielenterveys ongelmia, päihteitä.
Kertomus siitä miten pakkomielle
muuttuu lopulta
elämäntarkoitukseksi, jonka eteen
tekee mitä tahansa.

9 789523 189751

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi